

Chúa Nhật tuần XXIV mùa thường niên năm C

⇒ Trong những ngày ấy, Chúa phán cùng Môsê rằng: “Ngươi hãy đi xuống; dân mà ngươi dẫn ra khỏi đất Ai-cập đã phạm tội. Chúng đã sớm bỏ đường lối Ta đã chỉ dạy cho chúng, chúng đã đúc tượng bò con và sấp mình thờ lạy nó; chúng đã dâng lên nó của lễ hiến tế và nói rằng: “Hỡi Israel, này là Thiên Chúa ngươi, Đấng đã đưa ngươi ra khỏi đất Ai-cập”. Chúa phán cùng Môsê: “Ta thấy rõ dân này là một dân cứng cổ. Ngươi hãy để Ta làm, Ta sẽ nổi cơn thịnh nộ với chúng và sẽ huỷ diệt chúng, rồi Ta sẽ làm cho ngươi trở nên tổ phụ một dân tộc vĩ đại”

Môsê van xin Chúa là Thiên Chúa của ông rằng: “Lạy Chúa, tại sao Chúa nổi cơn thịnh nộ với dân mà Chúa đã dùng quyền lực và cánh tay hùng mạnh đưa ra khỏi đất Ai-cập? Xin Chúa nhớ đến Abraham, Isaac và Israel tôi tớ Chúa, vì chính Chúa đã thề hứa rằng: “Ta sẽ làm cho con cháu các ngươi sinh sản ra nhiều như sao trên trời. Ta sẽ ban cho con cháu các ngươi toàn cõi xir này như lời Ta đã hứa, và các ngươi sẽ chiếm hữu xir này mãi mãi”. Chúa đã nguôi cơn giận, không thực hiện điều dữ mà Người đe dọa phạt dân Người. (Xh 32:7-11. 13-14)

⇒ Khi ấy, những người thu thuế và những người tội lỗi đến gần Chúa Giêsu để nghe Người giảng. Thấy vậy, những người biệt phái và luật sĩ lẩm bẩm rằng: “Ông này đón tiếp những kẻ tội lỗi, cùng ngồi ăn uống với chúng”. Bấy giờ Người phán bảo họ dụ ngôn này: “Ai trong các ông có một trăm con chiên, và nếu mất một con, lại không để chín mươi chín con khác trong hoang địa mà đi tìm con chiên lạc, cho đến khi tìm được sao? Và khi đã tìm thấy, người đó vui mừng vác chiên trên vai, trở về nhà, kêu bạn hữu và những người lân cận mà nói rằng: “Anh em hãy chia vui với tôi, vì tôi đã tìm thấy con chiên lạc!” Cũng vậy, Tôi bảo các ông: “Trên trời sẽ vui mừng vì một người tội lỗi hối cải hơn là vì chín mươi chín người công chính không cần hối cải. “Hay là người đàn bà nào có mười đồng bạc, nếu mất một đồng, mà lại không đốt đèn, quét nhà và tìm kỹ lưỡng cho đến khi tìm thấy sao? Và khi đã tìm thấy, bà mời các chị em bạn và những người láng giềng đến mà rằng: ‘Chị em hãy vui mừng với tôi, vì tôi đã tìm được đồng bạc tôi đã mất’. Cũng vậy, Tôi bảo các ông: Các Thiên Thần của Thiên Chúa sẽ vui mừng vì một người tội lỗi hối cải”. (Lc 15:1-10)

⇒ “... *Ngươi hãy đi xuống; dân mà ngươi dẫn ra khỏi đất Ai-cập đã phạm tội. Chúng đã sớm bỏ đường lối Ta đã chỉ dạy cho chúng, chúng đã đúc tượng bò con và sắp mình thờ lạy nó*”

== xin chia sẻ cùng ACE một sự kiện xảy ra cho tôi khi tôi vừa đến Paris – hơi hơi giống trường hợp *đúc tượng bò con* như sau:

* Tháng 10 Paris, vào mùa Thu, trong khi tại Tân Đảo lại là mùa Xuân. Kề ra thì khí hậu không khác biệt gì lắm. Tôi được các Huynh Đệ cho ở tại một căn phòng trong tầng hầm gần... garage. So với thời gian gần 3 năm lang thang lưu lạc nay đây mai đó trên con thuyền “tìm đường cứu nước” ở Việt Nam thì quả là một dinh thự, nói chi so với “giường sàn 0.3x2 mét ở trại tù K3! Mấy ngày đầu còn chưa ổn định giấc ngủ và tâm tư, các Huynh Đệ bảo tôi ở nhà dưỡng sức.

Một hôm, nghe tiếng chuông gọi cửa, tôi thấy một bà già - ước chừng trên dưới 60 - cùng đi với một cô trẻ khoảng 18,19 = “chắc là 2 mẹ con”, tôi thoáng nghĩ. Thì ra 2 môn đồ thuộc giáo phái “Témoins de Yaweh”, tay trình trọng cầm cuốn Kinh Thánh to tướng, ngõ ý muốn “nói chuyện”. Thoạt tiên, tôi muốn từ chối vì người nhà đi khỏi, chỉ có mình tôi mới đến. Tiếng Pháp thì tôi nói tôi hiểu, họ nói họ hiểu. Nhưng bà già giờ giờ cuốn Kinh Thánh trước mặt tôi, thuyết phục : “Rất có lợi cho anh!” Thú thật lúc đó tôi chưa biết “Témoins de Yaweh” đích thực là gì, cộng thêm tò mò và muốn được “pratiquer parler francais (!)” nên vui vẻ mời vào phòng khách.

Chủ khách vừa an tọa, bà già nhập ngay vào vấn đề : nào là Thiên Chúa tạo dựng muôn loài, nào là Thần Khí tái tạo... Bà vừa diễn giải Kinh Thánh vừa tìm điển cứ trong cuốn Kinh Thánh. Nói đến đoạn Thần Khí tái tạo, bà đang còn tìm điển cứ, thì tôi nói ngay : “Ezéchiel, chương 36-37.” Bà già nhìn tôi lộ vẻ ngạc nhiên, và ngưng diễn giải Kinh Thánh. Bà nhìn quanh phòng: trên tường treo thánh giá và dưới thánh giá treo hình thánh LaSan, bên cạnh phòng khách là nhà nguyện có đèn châu leo loét. Bà đổi giọng hỏi tôi:

- Hình người đó là ai?

- Thánh LaSan, đáng sáng lập dòng chuyên lo việc giáo dục giới trẻ - là quan thầy các nhà giáo...

- Ô... Rồi bà nhìn tôi có vẻ soi mói.

Bỗng bà đứng dậy, đến vén màn nhìn vào phòng nguyện, lắc đầu thở dài, trở về chỗ ngồi rồi hỏi tôi:

- Anh nghĩ sao? Một người tin vào Thiên Chúa, mà còn **cúi đầu thờ lạy một khúc gỗ, một cục đất, một mảnh giấy?**

Thái độ của bà đã làm tôi nổi giận không ít, nhưng cố nén, tôi bình tĩnh hỏi lại:

- Xin lỗi, bà đã... lập gia đình chưa?

Cả bà già lẫn cô gái trở mắt nhìn tôi - không biết họ nghĩ gì? Thoáng một lúc, bà trả lời:

- Đâu có ăn nhập gì với câu hỏi của tôi đâu!

- Có chứ ! Tôi cương quyết đáp.

- Có, tôi đã lập gia đình, nhưng cô này thì chưa!... Rồi sao ?

Miệng thì tôi trả lời bà già, mắt thì tôi nhìn cô gái... mỉm cười, đoán xem phản ứng:

- Vậy chứ ngày đám cưới, bà có chụp hình chụp ảnh lưu niệm với chồng bà không? Chắc hẳn là có, tôi nói tiếp, sợ bà già cắt ngang. Bây giờ tôi không biết chồng bà còn hay mất, nhưng chắc chắn một điều là bà còn giữ cuốn album lưu niệm ngày cưới... **Và cũng chắc chắn là lâu lâu bà đem album ra xem lại, không chùng tay vuốt ve những tấm hình có gương mặt của chồng bà... và không chùng đã có lần bà hôn những tấm hình đó mà lòng trí tưởng tượng đến người chồng thương yêu...** Thì cũng chỉ là những mảnh giấy chứ có phải là chồng bà đâu?

Cả bà già lẫn cô gái đứng phất dậy ra khỏi nhà không một tiếng “au revoir!” Kể từ ngày đó, không thấy hai mẹ con (?) đến giảng đạo nữa. Tôi cũng hơi tiếc vì mất dịp “pratiquer parler francais”.

⇒ *Chúa phán cùng Môsê: “Ta thấy rõ dân này là một dân cứng cổ. Người hãy để Ta làm, Ta sẽ nổi cơn thịnh nộ với chúng và sẽ huỷ diệt chúng”...*

== **cơn thịnh nộ** của Đức Chúa KHÔNG phải chỉ xảy ra một lần, mà đã/đang và sẽ xảy ra nhiều lần nữa...

* Có thể xem **cơn thịnh nộ của Đức Chúa** bùng lên khi Adong&Eva không tuân theo Lời Người trong Vườn Eden là *cơn thịnh nộ đầu tiên của Đấng Tạo Hóa* đối với loài người tạo vật, mà chính Người sau khi tạo dựng cũng phải thốt lên; “... **rất tốt đẹp!**”

⇒ “... Chúa đã **ngươi con giận**, không thực hiện điều dữ mà Người đe dọa phạt dân Người.”

== Thật may mắn cho dân Israel khi phạm tội tày trời là **đúc tượng bò con và sắp mình thờ lạy nó** mà không bị án phạt nhờ lời cầu thay nguyện giúp của vị thủ lãnh Môsê, **người được đích thân Đức Chúa tuyển chọn để dẫn dắt và chăm sóc dân Người**.

* Ủ nhỉ! Sao mà sau khi nguyên tổ loài người phạm tội... “ham ăn”, không một ai đứng ra bảo lãnh và cầu thay nguyện giúp nhỉ? Giá mà **có ai đó** cầu thay nguyện giúp lúc bấy giờ, thì loài người hậu bối của hai vị nguyên tổ đâu phải chịu cảnh “**đời là bể khổ**” như hiện nay nhỉ!

* Làm gì **có ai đó** lúc bấy giờ? Chẳng lẽ con rắn độc ác – tên nguyên căn của mọi tội lỗi – lại đứng ra cầu thay nguyện giúp sao? = Hỏi tức là có câu trả lời rồi vậy!

→ Có điều chắc chắn là lúc đó chỉ có ĐÁNG TẠO HÓA, con rắn độc ác [mà ai cũng thừa hiểu là satan] và hai ông bà nguyên tổ. Và cũng có điều chắc chắn là hai ông bà, *không ai nhận lỗi mình để xin được tha thứ* hoặc **làm ngươi con giận của Ông Chủ** mà đổ lỗi cho người khác:

* Ông Adong = “... **tại bà này** (mình hiểu ngầm thêm: *mà Ngài đã ban cho tôi...*) đưa trái cây cho tôi ăn... (có nghĩa là **chứ đâu phải tôi muốn?**)

* Bà Eva = “... **tại con rắn** dụ khị tôi bảo tôi “hái mà ăn...” (có nghĩa là **đâu phải tôi muốn!**)

* Lẽ tất nhiên con rắn không thể biện bạch gì được, mà ĐÁNG TẠO HÓA trút con giận và nguyên rủa con rắn ngay lập tức... sau đó mới tuyên phạt loài người.

== Điều chúng ta cần lưu ý là khi nguyên rủa con rắn, Đấng Tạo Hóa đã mở một con đường mới – con đường VUI MỪNG&HY VỌNG – cho loài người. Người phán hứa: “*một người nữ sẽ đạp đầu mày...*” và hình như Người đã ít nhiều **ngươi cơn giận** đối với loài người! Mặc dù – nói cho ngay – án phạt Đấng Tạo Hóa giáng xuống loài người “**có nặng**” quá không? = chẳng những án phạt cho “**kẻ phạm tội**”: Adong và Eva, mà còn cho cả dòng giống của 2 vị nguyên tổ, nghĩa là **án phạt trên toàn thể loài người** == *như vậy có “fair” không nhỉ!*?

== “*Bàn cho vui thôi nghe!*”: có lúc tôi tự hỏi – khi cảm nghiệm trong đời mình với “*ba chìm bảy nổi chín cái long đong, mà mình có thể diễn nôm một sự thật không ai có thể phủ nhận: đời là bể khổ!*” - : **xá gì một sự tha thứ hiền hòa/nhân ái mà Đấng Tạo Hóa lại nở “giơ cao kẻ... mạnh” trên tạo vật mà chính Người, sau khi hoàn tất việc sáng tạo, đã thốt lên: rất tốt đẹp...thế chứ!**

== Thiệt là: “*... tư tưởng của Ta không phải như tư tưởng của các ngươi! – trời cao đất thấp bao nhiêu thì tư tưởng của Ta vượt xa tư tưởng của các ngươi bấy nhiêu!...*”

== Bài Tin Mừng hôm nay “*người chăn chiên nhân lành khi đã tìm thấy (con chiên lạc), người đó vui mừng vác chiên trên vai, trở về nhà, kêu bạn hữu và những người lân cận mà nói rằng: “Anh em hãy chia vui với tôi, vì tôi đã tìm thấy con chiên lạc!” Cũng vậy, Tôi bảo các ông: “Trên trời sẽ vui mừng vì một người tội lỗi*

hối cải hơn là vì chín mươi chín người công chính không cần hối cải.” là câu trả lời êm đẹp và làm “mát lòng” nhân thế lắm rồi! phải không? Vấn đề là mỗi ACE chúng mình **quyết tâm để cho vị Chủ Chiên tìm gặp mình đang... lưu lạc giang hồ!**

=== thôi thì... kính xin dùng Lời của Đức Maria, Nữ Tỳ khiêm cung của Đấng Tạo Hóa, mà biết khiêm nhường suy tưởng, và an vui hạnh phúc SỐNG với niềm vui mừng & hy vọng qua hai chữ XIN VÀNG! –

Lạy Chúa là vị Chủ Chăn đầy lòng nhân ái, con đây là con chiên lạc đường... xin soi tỏ cho con thấy/biết con đường tìm về và xin Ngài đến cứu con. Amen.